

РЕШЕНИЕ

№ 3029

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова като разгледа докладваното от Райна Мартинова Въззивно гражданско дело № 20211100512241 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

С Решение № 2016777/04.08.2021 г. по гр.д. № 50274/2020 г. по описа на СРС, 38 състав е отхвърлен изцяло иска на Сдружение Гражданско движение „Б.-Б.О. с Е.Ц.“ за осъждане на Т. Л. Б. да заплати обезщетение за неимуществени вреди, нанесени на ищеца в телевизионно предаване, излъчено на 23.02.2020 г. в размер на 20000 лева, като ищецът е осъден да заплати на ответника сумата от 1356 лева – разноски по делото.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба вх. № 25133300/26.08.2021 г. (с пощенско клеймо от 23.08.2021 г.), подадена от Сдружение Гражданско движение „Б.-Б.О. с Е.Ц.“, в която са изложени съображения за неправилност на постановеното решение. Въззивникът – ищец в първоинстанционното производство поддържа, че неправилно съдът е приел, че е недопустимо да бъдат присъждани обезщетения за неимуществени (репутационни) вреди в полза на юридическо лице като посочва, че това не било законово уредено, както и че нямало критерии за определяне на размера на обезщетението. Посочва, че това разбиране е преодоляно както законодателно, така и в съдебната практика на ВКС. Поддържа, че правото на юридическите лица да бъдат обезщетени за причинените им неимуществени вреди била призната и от практиката на СЕС и ЕСПЧ. Излага съображения относно основателността на предявения иск, които са изложени в първоинстанционното производство. Моли обжалваното решение да

бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което предявеният иск да бъде уважен.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба вх. № 25145886/01.10.2021 г., подаден от въззиваемия Т. Л. Б.. Поддържа, че въззивната жалба е неоснователна, тъй като юридическите лица не могат да бъдат обезщетявани за неимуществени вреди. Алтернативно, ако съдът приемел, че юридическите лица могат да бъдат репарирани, то моли да бъде съобразено, че в рамките на съдебното дирене не се установило, че изявленията, посочени в исковата молба са направени, а така също не се установявало настъпване на неимуществени вреди. Посочва, че с процесните изрази е изложил мнението и негативната си оценка и това не представлявало противоправно действие. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА** следното:

Производството по гр.д. № 50274/2020 г. по описа на СРС, 38 състав е образувано по искова молба, подадена от Сдружение Гражданско движение „Б.-Б.О. с Е.Ц.“, с която е предявен иск с правно основание чл. 45 от Закона за задълженията и договорите против Т. Л. Б..

Ищецът твърди, че е сдружение, което било популярно с дейността си срещу непрозрачното функциониране на политическата и съдебната система в страната и срещу корупцията по високите етажи на управлението, като действията му се отразявали в малкото останали независими медии. Осъществявало поставените с устава цели за осъществяване на граждански контрол върху предизборните обещания на политическите партии, върху назначенията в държавната администрация и дружествата с държавно участие, съблюдавали провеждането на избори, особен интерес проявявали към дейността на съдебната система, на главния прокурор и на Висшия съдебен съвет. Посочва, че за постигане на целите си многократно са сезирали българските и европейските институции. Организирани били стотици акции и протести. Поддържа, че сдружението се ползвало с изключително добро име сред обществото, като през годините е печелило награди – за 2018 г. за гражданска активност от „Инициатива правосъдие за всеки, през 2019 г. за „гражданска доблест“ от Български хелзински комитет на форума „Човек на годината“ и номинация за 2020 г. на „Програма достъп до обществена информация“ за използване на ЗДОИ в обществен интерес. Участвало в международна конференция „Борба с корупцията в югоизточна Европа“. Организирано и конференция на тема „Независим съд – свободна държава“ през април 2019 г. Поддържало интернет страница, популяризираща информация за инициативи, разкрития, дела, протести, срещи с разпознаваеми лица от обществения живот, както и страници в социални мрежи. Твърди, че сдружението се финансирало

напълно прозрачно, чрез постъпления от членски внос и дарения. През 2019 г. била извършена финансова ревизия, при което не се установили постъпления, различни от членски внос и дарения. Твърди, че на 23.02.2020 г. в предаването „Неделята на Нова“, излъчено по Нова телевизия ответникът Т. Б. направил няколко изявления: „Боец, това е една организация от двама души, която се организира от Ц.В.. Купуват една страница в испански вестник, близък до сепаратистите в Барселона с определени връзки с руски служби. Които не го казваме ние, това е ясно доста преди тази публикация; „А иначе, че Боец и Бивол от време на време работват за Ц.В., мисля, че това е ясно на всички. Това не е никаква тайна. И че господин В. от шест години се опитва нещо да се реабилитира по някакъв начин през такъв тип медии или организации, също е...те не крият, те имат снимки с него.“; „Не според мен да дестабилизира държавата. И в една мътилка или хаос евентуално да използва момента да се върне. То вече не само В., те са доста хора“. Поддържа, че посочените изрази пречат на дейността, като нанесли вреда на организацията, на членовете, на каузата, която била обществено значима. Боец имал свое ръководство в лицето на управителен съвет и негов председател и твърдението на Т. Б., че БОЕЦ се финансира от Ц.В. е невярно и дълбоко клеветническо, защото внушавало някакви задкулисни зависимости на сдружението с лице, което е обвинено за фалита на КТБ. С тези твърдения ответникът неоснователно внушава, че от БОЕЦ имат за цел да прокарат интересите на Ц.В., като дестабилизируют държавата. Ответникът интерпретирал, че сдружението извършвало антидържавна дейност и твърдяло, че това става чрез чужди (руски) служби. Освен това, се сочело, че БОЕЦ купува страница в испански вестник, което било невярно и внушава, че се използвали непочтени методи за разпространение на информация и убеждение на трети лица, в това число и на чужди медии и правоохранителни органи. С изявлението си по Нова телевизия, ответникът накърнил доброто име на сдружението и го злепоставил пред неограничен брой лица. След предаването, в продължение на няколко седмици, начинът на финансиране на сдружението било една от основните теми на страницата и под публикации. Случвало се симпатизанти да питат и да пишат дали думите на Б. са верни. Изявленията се превърнали в пречка да се реализират целите на сдружението и за привличане на съмишленици. Моли ответникът да бъде осъден за заплати сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на доброто име на сдружението, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от завеждане на иска до изплащането ѝ. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който Т. Л. Б. оспорва предявения иск. Твърди, че всички изявления в процесното предаване са базирани на информация, която е тиражирана в медийното пространство преди процесното интервю, поради което и не може да бъде клеветата. Освен това, посочва, че не са възникнали неимуществени вреди от направените в процесното предаване

изявления. Посочва, освен това, че сдружението не се ползва с добро име в обществото, не се счита за авторитет и не е давано за пример. Моли предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира направените разноски.

В първоинстанционното производство са събрани писмени и гласни доказателства, от които се установява следното:

С Решение № 69/23.11.2015 г. по ф.д. № 26/2015 г. по описа на Окръжен съд – гр. Варна е постановено вписване в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на сдружение с дейност в обществена полза „Б.-Б.О. с Е.Ц.“ със седалище и адрес на управление гр. Видин, к-с Панония, бл. 4, вх. 3, ап. 157. Установява се, че на сдружението е връчена грамота – специален приз „Доблест на годината“ в Наградите на Български хелзински комитет – „Човек на годината 2019“ за принос към правата на човека и правозащитността, както и Грамота за неправителствена организация за най-активно упражняване на правата по ЗДОИ от Програма Достъп до информация – 28.09.2020 г.

Установява се от Ревизионен акт № Р-04000519003547-091-001 на ТД на НАП – Велико Търново, че за периода от 01.01.2018-31.12.2018 г. не се установяват постъпления в касата и по банкова сметка на сдружението с произход, различен от дарения и членски внос, не са изпращани и получени суми чрез използване на услугите на курирски фирми, сдружението не притежава недвижими имоти, средства и в тази връзка няма реализирани приходи и разходи от лихви. Посочено е, че за този период сдружението не е извършвало стопанска дейност.

Не е спорно между страните, че на 23.02.2020 г. в предаване, излъчено по Нова телевизия – „Неделята по Нова“ Т. Б. във връзка с темата на предаването „Премиерът на прицел: Кой и защо го атакува?“ е направил следните изявления: „Боец, това е една организация от двама души, която се организира от Ц.В.. Купуват една страница в испански вестник, близък до сепаратистите в Барселона с определени връзки с руски служби. Които не го казваме ние, това е ясно доста преди тази публикация; „А иначе, че Боец и Бивол от време на време работват за Ц.В., мисля, че това е ясно на всички. Това не е никаква тайна. И че господин В. от шест години се опитва нещо да се реабилитира по някакъв начин през такъв тип медии или организации, също е...те не крият, те имат снимки с него.“; „Не според мен да дестабилизира държавата. И в една мътилка или хаос евентуално да използва момента да се върне. То вече не само В., те са доста хора.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Д.К. С., В.Л.Б. и И.В.Т..

В показанията си свидетелят С. – журналист от екипа на „Биволъ“ и „Бърт“ заявява, че не е член на сдружение Боец, но познава много от членовете му и познава дейността му. Посочва, че това сдружение си поставяло некомпесиални цели като е

фокусирано върху борбата с корупцията, прозрачността, изобличаването на нередности, разкриване на недъзи в управлението и т.н. Свидетелят участвал в серия протести пред съдебната палата, пред Висшия съдебен съвет. Известно му било в качеството на журналист, че сдружение Боец има десетки входирани сигнали от сдружението, както по публикации на Биволъ и Бърт, така и по публикации на Антикорупционния фонд. Заявява, че е предоставял материали на председателя на сдружението Г.Г. във връзка със сигнали и той ги е внасял в институциите - „Яневагейт“, „Турски поток“, „Барселонагейт“. Били сезирани прокуратурата и КОНПИ. Имало и множество сигнали към Европейската комисия. Заявява, че сдружението има между 50-60 члена и има териториални поделения. Известно му било, че сдружението разпространява посланията си чрез социалните мрежи, тъй като се издържало от дарения. Посочва, че то се ползва с много добра репутация в средите на добре образованите и интелигентни хора. В Германия и Холандия имало български общности, които постоянно ретранслирали посланията на „Боец“. Свидетелят установява, че срещу сдружението в определен кръг медии, сочени като приближени до Д.П. се тиражирали многобройни клевети и неистини. В други медии, като „Медиапул“, „Дневник“ и „Капитал“, тяхната дейност се отразявала относително безпристрастно. Акциите на сдружението намирали място в новинарския поток, както в книжните тела, така и в онлайн изданията. Имало репортажи в „БТВ“, „Канал 1“ заради гражданската панорама, което била една от инициативите, които сдружение „Боец“ правело от две години пред вратите на БНТ. Свидетелят посочва, че „Нова нюз“, „Канал 3“, „ПИК“, „Блиц“, „Политика.бг“ и „Монитор“ имали като цяло е негативно отношение към сдружението. Статиите, които се публикували от тях се базирали на невярна информация. Свидетелят установява, че гледал процесното телевизионно предаване. Посочва обаче, че сдружението се финансира само от дарения на граждани по електронен път. Не му било известно дарения да са правени от разследвани лица за различни престъпления. Направените от Т. Б. изказвания имали отражение върху имиджа на Боец и Биволъ. Хората започнали да питат дали сдружението е финансирано от Ц.В.. Тази фалшива новина била ретранслирана, за да бъде уронен престижа на сдружението. Свидетелят заявява, че му били известни твърденията, че Боец се финансира от Ц.В. преди 23.02.2020 г.

В показанията си свидетелят Б. заявява, че е член на сдружението „Боец“ от 2017 г., като към настоящия момент, то имало около 60 члена. Установява, че гледал процесното предаване, като след него случайни граждани, приятели и близки започнали да му задават въпроси дали изнесеното е вярно. Посочва, че към 23.02.2020 г. членовете били петдесет и няколко човека. След тази дата приели нови членове, но имало и такива, които искали да членуват, но се отказали вследствие на това предаване. Сдружението се издържало от дарения на граждани, симпатизанти, чрез банкови преводи. Заявява, че след предаването имало известно намаление на

постъпленията. Свидетелят посочва, че не му било известно Ц.В. да е финансирал сдружението. Не го познавал. Знаел, че има публикации в медиите за това, но не помни автор.

В показанията си свидетелката И.В.Т. заявява, че е преподавател в „Нов Български университет“ и преподава „Политически науки“. Основните ѝ интереси били свързани не само с политическата култура, но и с анализ на граждански движения и организации, новите политически мобилизации и въобще всичко, което е свързано с протести и гражданско участие. Заявява, че е запозната с дейността на сдружение „Боец“, създадено през 2017 или 2019 г. Посочва, че разпространеното мнение в медиите и академичните среди е, че това е радикална организация. Това, което отличавало това сдружение от много други организации било, че няма ясно фиксирана идеология. Сдружение „Боец“ имало авторитет на радикална организация, като това било формирано мнение не само от медиите, но и в научни среди. Интересът на свидетелката към това сдружение бил прикован, когато г-н Георгиев нападнал журналисти от „Канал 3“, което било недопустимо. Недопустим акт била и блокадата на БНТ, в която участвали представители на сдружение Боец. Свидетелката заявява, че ѝ е известно предаването от 23.02.2020 г. и било разпространено мнението, че организацията била близка до Ц.В. – бивш banker. Имало обвинения за връзки с каталунски организации. Това били твърдения, които била чела и преди това в медиите „ПИК“, „Трибюн.бг“

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **ПРАВНА СТРАНА** следното:

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните. При извършена проверка съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

По доводите, изложени във въззивната жалба, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Задължението за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане възниква, когато е налице виновно действие или бездействие на ответника, от което са причинени вреди (имуществени и неимуществени) на ищеца, както и причинната връзка между тях. Съгласно правилата за разпределяне на доказателствената тежест, предвидени в чл. 154, ал. 1 от ГПК, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, а именно противоправното деяние на ответника,

вредите и причинната връзка между тях. С оглед разпоредбата на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД вината се предполага до доказване на противното, като тази презумпция променя доказателствената тежест и задължението за установяване на обстоятелствата, които изключват вината, е възложено на ответника.

В конкретния случай, не е спорно между страните че на 23.02.2020 г. в предаване, излъчено по Нова телевизия – „Неделята по Нова“ Т. Б. във връзка с темата на предаването „Премиерът на прицел: Кой и защо го атакува?“ е направил посочените в исковата молба изявления.

Следователно основателността на предявения иск е поставена в зависимост от това да се установи, че използването на процесните изрази в телевизионно предаване представлява противоправно деяние, което е довело до накърняване на защитен от закона правен интерес или субективно право.

С исковата молба се въвеждат твърдения, че използваните изрази са клеветнически, т.е. че е разгласено позорно обстоятелство или е приписано престъпление (по смисъла на чл. 147, ал.1 от НК). Клеветническите твърдения по правило представляват разгласяването за друго на конкретни обстоятелства, определени факти, които са позорни - неприемливи от гледна точка на общоприетите морални норми и предизвикващи еднозначна негативна оценка на обществото. Позорно обстоятелство е конкретен неистински факт, който или дава конкретна информация за определени негативни прояви на личността или са илюстрация за определени негативни последици от поведението му. Правно значение на приписаните неистински обстоятелства има обаче, ако те са обективно позорни. В изявленията на ответника Т. Б. се съдържат изявления, с които насочват зрителите на предаването към извода, че сдружението „Боец“ е организирано и финансирано от лице, по отношение на което е повдигнато обвинение за извършено тежко престъпление, както и че поддържа връзки с руски тайни служби и каталунска сепаратистка организация. Посочените твърдения са обективно позорни, тъй като обществено неприемливо е сдружение, което си поставя цели, свързани с промяна на устройството на съдебната система, за контрол върху дейността на главния прокурор, да се организира и финансира от лице, по отношение на което има образувано наказателно производство. Неприемливо е и обстоятелството сдружение, което цели промяна във формата на управление (в частта за съдебната власт) да бъде повлияно от чуждестранни тайни служби, както и да си партнира със сепаратистка организация в Испания. Независимо от това, че изявленията, съдържат твърдения за позорни обстоятелства, те не биха били клеветнически, ако са верни. Установяване на верността на изложените факти е било в тежест на ответника Т. Б., а именно той е следвало да ангажира доказателства относно това, че сдружението с нестопанска цел „Б.-Б.О. с Е.Ц.“ е организирано и финансирано от Ц.В., както и че то има връзки с тайни служби и сепаратистка

организация. В първоинстанционното производство такива доказателства не са ангажирани.

Възраженията на ответника са в две насоки – че информацията е била общоизвестна и е публикувана в медии и че това представлява мнение на ответника, за което не може да бъде ангажирана неговата отговорност.

На първо място, в случаите, когато се възпроизвеждат факти, които са били предмет на публикации, то авторът на изявлението – ответникът Т. Б. е следвало да заяви това и да се позове на предходни публикации. Само в този случай, то той не би носил отговорност за изявенията си, тъй като това би било отговорност за това, че се е доверил на добросъвестността на първия публикувал позорната информация. Ответникът се е позовал на предходни публикации едва с отговора на исковата молба, но не е заявил това в предаването на 23.02.2020 г.

На следващо място, използваните изрази не представляват оценка, мнение, тъй като съдържат изявление за знание на определени обстоятелства. По правило, за разлика от разпространяването на информация, изразяването на мнение има оценъчен характер, поради което мнението не може да бъде вярно или невярно и е противоправно единствено ако е изразено в обидна форма, т.е. ако съдържа обидни оценки и квалификации. В конкретния случай, изявлението на Т. Б. няма оценъчен характер и по своя характер е клеветническо твърдение относно позорни обстоятелства, за съществуването на които по делото не са ангажирани доказателства.

В исковата молба са въведени твърдения, че в резултат на извършеното от Т. Б. противоправно деяние на ищеца са причинени неимуществени вреди, които оценява на 20000 лева. С решението си първоинстанционният съд е приел, че на юридическо лице не могат да бъдат причинени неимуществени вреди.

Действително в българската теория и съдебна практика до последните години не е съществувало съмнение, че юридически лица не могат да търпят неимуществени вреди, настъпили в резултат на виновно противоправно поведение, включително и в резултат на изразени публично клеветнически твърдения като процесните. Това е така, доколкото неимуществените вреди се свързват с негативни психически преживявания, физически болки и страдания, засягане на чест и достойнство и др., т.е. с всички негативни преживявания в духовния живот на физическо лице.

Разпоредбата на чл. 45 ЗЗД, обаче не съдържа ограничения относно страните в правоотношението, възникнало от непозволеното увреждане - всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил **другиму**, в т. ч. и на юридическо лице. Липсва основание да се приеме изключване на възможността да се търси отговорност за неимуществени вреди от юридическо лице и в последващите разпоредби в закона, вкл. и чл. 52 ЗЗД, чрез предявяването на иск за неимуществени вреди. Юридическите лица с нестопанска цел, какъвто е ищецът, доколкото осъществяването на стопанска

дейност не му е присъща, а се създава в обществена или частна полза, то възможността да претендират неимуществени вреди е по-скоро сходна с тази на физическите лица. Тези вреди не могат да бъдат оценени в пари, тъй като нямат имуществено проявление.

Юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза се създават, за да постигнат обществено значими цели, които не са в интерес само на членуващите в тях лица. Всяко деяние, което води до засягане на доброто име и всяко друго неоченимо в пари право на това юридическо лице може да повлияе негативно върху постигането на обществените цели и да затрудни дейността му.

Именно в този смисъл е и установилата се съдебна практика - Решение № 274/18.03.2019 г. по гр. д. № 5120/2017 г. на ВКС, ГК, IV г. о., както и Решение № 29/10.03.2020 г. по гр. д. № 1690/2019 г. на ВКС, ГК, IV г. о., Решение № 206/26.03.2019 г. по гр. д. № 4762/2017 г. на ВКС, ГК, III г. о.

Въз основа на изложеното и при съобразяване на дадените от ВКС насоки, въззивният съд приема, че законът признава правото на юридическо лице с нестопанска цел, създадено в обществена полза да бъде активно легитимирано да претендира обезщетение за неимуществени вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД размерът на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост. С оглед обстоятелството, че с процесните изрази са причинени неимуществени вреди на юридическо лице, то обезщетението следва да бъде определено като се прецени тежестта на констатираното нарушение, неговата продължителност, поведението на ответника, ефектът върху трети лица, който е породен от неправомерното му поведение, степента на накърняване на репутацията, несигурността при планиране, нарушение в управлението на сдружението, безпокойство и неудобство, причинено на членовете на ръководството на фирмата (в този смисъл освен цитираната по-горе съдебна практика и Решение № 35/12.08.2022 г. по к.гр.д. № 3901/2018 г. по описа на ВКС IV ГО). Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства и при отчитане на посочените по-горе критерии, въззивният съд намира, че обезщетението, което е справедливо е в размер на 1000 лева. Това е така, доколкото от показанията на разпитаните свидетели не се установяват настъпили репутационни или други неоченими в пари вреди в по-голям размер от този, който би могъл да се предположи. Следователно обжалваното решение следва да бъде отменено до този размер и вместо него да бъде постановено друго, с което предявеният иск с правно основание чл. 45 от Закона за задълженията и договорите да бъде уважен до размер от 1000 лева. В останалата част решението следва да бъде потвърдено.

Съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 20 лева, представляващи направени разноски във въззивното производство и сумата от 77,75 лева, представляващи направени разноски в първоинстанционното производство, съразмерно с уважената част от иска и въззивната

жалба.

Съгласно чл. 78, ал. 3 от ГПК на въззиваемия следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 1073,50 лева, съразмерно с неоснователната част от въззивната жалба. При определяне на разноските, съдът съобразява направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 на ВАДв.С. Съдът намира, че платеното и претендирано възнаграждение от 2400 лева е прекомерно с оглед извършените от процесуалния представител на въззиваемия, действия във въззивната инстанция – подаване на отговор на въззивна жалба, която не съдържа нови доводи, различни от изложените в първоинстанционното производство, а така също производството е приключило в едно съдебно заседание без да са извършвани действия по събиране на нови доказателства.

Предвид на изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2016777/04.08.2021 г. по гр.д. № 50274/2020 г. по описа на СРС, 38 състав **в частта**, с която предявеният от Сдружение Гражданско движение „Б.-Б.О. с Е.Ц.“ против Т. Л. Б. е иск с правно основание чл. 45 от Закона за задълженията и договорите е отхвърлен за сумата от 1000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, нанесени на ищеца в телевизионно предаване, излъчено на 23.02.2020 г., както и в частта, с която ответникът е осъден да заплати разноски по делото за сумата над 1288,20 лева до определения размер от 1356 лева (или за сумата от 67,80 лева) **и вместо него постановява:**

ОСЪЖДА на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите **Т. Л. Б.**, ЕГН-*****, от гр. София, от гр. София, ул. ***** да заплати на **Сдружение с дейност в обществена полза „Б.-Б.О. с Е.Ц.“**, ЕИК – *****, със седалище и адрес на управление гр. Видин, к-с ***** сумата от **1000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от изрази, използвани в интервю, излъчено на 23.03.2020 г. в предаване „Неделята на Нова“ по Нова телевизия, а именно: „Боец, това е една организация от двама души, която се организира от Ц.В.. Купуват една страница в испански вестник, близък до сепаратистите в Барселона с определени връзки с руски служби. Които не го казваме ние, това е ясно доста преди тази публикация; „А иначе, че Боец и Бивол от време на време работват за Ц.В., мисля, че това е ясно на всички. Това не е никаква тайна. И че господин В. от шест години се опитва нещо да се реабилитира по някакъв начин през такъв тип медии или организации, също е...те не крият, те имат снимки с него.“; „Не според мен да дестабилизира държавата. И в една мътилка или хаос евентуално да използва момента да се върне. То вече не само В., те са доста хора“, ведно със

законната лихва върху тази сума от 23.02.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2016777/04.08.2021 г. по гр.д. № 50274/2020 г. по описа на СРС, 38 състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК **Т. Л. Б.**, ЕГН-*****, от гр. София, от гр. София, ул. ***** да заплати на **Сдружение с дейност в обществена полза „Б.-Б.О. с Е.Ц.“**, ЕИК – *****, със седалище и адрес на управление гр. Видин, к-с ***** сумата от 20 лева, представляващи направени разноски във въззивното производство и сумата от 77,75 лева, представляващи направени разноски в първоинстанционното производство, съразмерно с уважената част от иска и въззивната жалба.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК **Сдружение с дейност в обществена полза „Б.-Б.О. с Е.Ц.“**, ЕИК – *****, със седалище и адрес на управление гр. Видин, к-с ***** да заплати на **Т. Л. Б.**, ЕГН-*****, от гр. София, от гр. София, ул. ***** сумата от **1073,50 лева**, представляваща направени във въззивното производство разноски съразмерно с отхвърлената част от въззивната жалба.

Решението може да се обжалва пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____